

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/147/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113218787
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113218787.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: M. S., nar. XX.XX.XXXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej v konaní opatrovníčkou X. Z., V. N. J.É. V. Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 126,21 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca n e m á právo na náhradu trov konania.

III. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 24.06.2013 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 126,21 € spolu s príslušenstvom spočívajúcom v úrokoch z omeškania ako aj zaplatenia náhrady trov konania.

Svoj nárok žalobca odôvodnil tak, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2013 nadobudol pohľadávku vyplývajúcu z nasledujúceho skutkového stavu:

Spoločnosť Consumer Finance Holding ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 21.11.2008 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (formou zmluvy o pôžičke) č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 550,36 €. Poskytnutú pôžičku mala žalovaná splácať v 23 mesačných splátkach vo výške 32,16 € v termínoch splatnosti uvedených v zmluve.

Vzhľadom na to, že žalovaná svoj záväzok splnila iba čiastočne, uplatnil si žalobca právo na vrátenie dlžnej čiastky cestou súdu.

Vzhľadom na to, že bydlisko žalovanej sa súdu nepodarilo zistiť, ustanovil jej súd na zastupovanie v konaní opatrovníka.

Do konania na strane žalovanej vstúpil vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v zastúpení advokátom JUDr. Igorom Šafrankom.

Vedľajší účastník k predmetu konania uviedol, že

- a) Zmluva neobsahuje správnu výšku RPMN, keďže táto je 45,19% a nie uvedených 36,39%,
- b) Zmluva neobsahuje údaj podľa § 4 ods.2 písm.g) zákona č. 258/2001 Z.z.,
- c) Zmluva neobsahuje údaj podľa § 4 ods.2 písm.i) zákona č. 258/2001 Z.z.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie obsahom spisu a zistil nasledujúce:

Dňa 21.11.20108 bola uzatvorená medzi CFH a žalovanou zmluva o spotrebiteľskom úvere s nasledujúcimi parametrami:

- suma pôžičky 550,36 €,
- splátka 32,16 €,
- ročná úroková sadzba 36,39%,
- celková suma pôžičky 739,69 €,
- RPMN 36,39%,
- priemerná RPMN 34,92 €,
- počet splátok 23,
- konečná splatnosť 23 mesiacov.

Podľa vyjadrenia žalobcu ako aj ním predloženej platobnej histórie zaplatila žalobkyňa celkom sumu 611,05 €.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere)

Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

Podľa § 4 ods.3 zákona č. 258/2001 Z.z. - Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Námietka vedľajšieho účastníka vyššie uvedenú pod bodom a)- táto nie je správna. RPMN uvedená žalobcom je správna a naopak nesprávna je RPMN prezentovaná vedľajším účastníkom, ktorý do výpočtu zadal dodatočný náklad 30 €, ktorý však v danej veci neexistoval.

Námietka vedľajšieho účastníka vyššie uvedenú pod bodom b) - táto je správna. Súd zastáva názor, že uvedenie konečnej splatnosti musí byť uvedené presným dátumom, nakoľko údaj 23 mesiacov nie je transparentný a neumožňuje zistiť presný deň, keď mala byť zaplatená posledná splátka.

Z ustanovenia § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy majú byť formulované určito, jasne a zrozumiteľne. Ide o tzv. faktor transparentnosti, podľa ktorého má byť spotrebiteľská zmluva (a to zvlášť v jej podstatných náležitostiach) formulovaná tak, aby si spotrebiteľ podstatný údaj z nej priamo prečítal bez potreby akéhokoľvek výpočtu.

Námietka vedľajšieho účastníka vyššie uvedenú pod bodom c) - táto je správna.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Z toho vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých splátok na čiastky istiny, úrokov a iných poplatkov a nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. V spise sa nenachádza doklad o tom, že by predložená zmluva konkrétny splátkový kalendár obsahovala. Takáto informácia je pri tom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Vzhľadom na to, že uvedené rozčlenenie zmluva neobsahovala, treba ju považovať aj z tohto dôvodu za bezúročnú a bez poplatkov. Rovnakým spôsobom napríklad judikoval aj Krajský súd Trnava vo veci sp. zn. 9Co/401/2012.

Z dôvodu vyššie uvedených vád je teda poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

Z platobnej histórie klienta je zrejmé, že žalovanej bola vyplatená čiastka 550,36 € a táto vrátila čiastku 611,05 € už ku dňu 22.12.2010. Je teda zrejmé, že preplatom boli uhradené aj prípadné úroky z omeškania s jednotlivými splátkami do tohto času.

Na základe vyššie uvedených dôvodov teda bolo potrebné žalobu s príslušenstvom ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, tak na túto v konaní neúspešný žalobca právo nemá (§ 142 ods.1 O.s.p.).

Pokiaľ ide o náhradu trov konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane úspešnej žalovanej, túto náhradu súd nepriznal z nasledujúcich dôvodov:

Najvyšší súd SR stojaci na čele sústavy všeobecných súdov vo veci spisovej značky sp. zn. 6 M Cdo 5/2013 uviedol: „ Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné. Pokiaľ teda súdy nižších stupňov dospeli k takémuto záveru a vedľajšiemu účastníkovi nepriznali náhradu trov konania, ich rozhodnutia (v tomto smere) sú správne.“

Rozhodnutie NS SR uvedené vyššie nemá síce záväzný charakter, avšak na procesný súd pôsobí svojou autoritou a logickosťou záverov riešenej právnej otázky. Keďže v prejednávanej veci išlo o podobnú typovú vec, aká bola posudzovaná NS SR, a vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu podal vyjadrenie súdu už známe z množstva ďalších konaní (týkajúce sa posudzovania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ku ktorému súd pristupuje ex offo) nemal procesný súd dôvod sa od aktuálneho právneho názoru NS SR odkloniť (keďže nenachádza dôvody, ktorými by závery NS SR vyvrátil) a zastúpenie vedľajšieho účastníka síce považuje za zákonné ale trovy tým vzniknuté za neúčelné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa

jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.